

Verlaine et Baudelaire traduits par Ngô Quang Toại

Chanson d'automne

*Les sanglots longs
Des violons
De l'automne
Blessent mon coeur
D'une langueur
Monotone.*

*Tout suffocant
Et blême, quand
Sonne l'heure,
Je me souviens,
Des jours anciens
Et je pleure;*

*Et je m'en vais
Au vent mauvais
Qui m'emporte
Deçà, delà,
Pareil à la
Feuille morte.*

Paul Verlaine

Bài ca mùa thu

Nhạc thu, nước nỡ,
trầm trề,
Ngân dài một điệu
nào nề
lòng ta.
Nghẹn ngào, mặt tái,
lệ nhòa,
Thu lạc, gợi nhớ,
ngày qua
khuất rồi.
Hồn ta tựa chiếc lá rơi,
Phiêu bạt,
gió cuốn,
chuyển đời
đó đây.

Ngô Quang Toại phỏng dịch

Spleen

*Quand le ciel bas et lourd pèse comme un couvercle
Sur l'esprit gémissant en proie aux longs ennuis,
Et que de l'horizon embrassant tout le cercle
Il nous verse un jour noir plus triste que les nuits;*

*Quand la terre est changée en un cachot humide,
Où l'Espérance, comme une chauve-souris,
S'en va battant les murs de son aile timide
Et se cognant la tête à des plafonds pourris;*

*Quand la pluie, étalant ses immenses traînées
D'une vaste prison imite les barreaux,
Et qu'un peuple muet d'infâmes araignées
Vient tendre ses filets au fonds de nos cerveaux.*

*Des cloches tout à coup sautent avec furie
Et lancent vers le ciel un affreux hurlement
Ainsi que des esprits errants et sans patrie
Qui se mettent à geindre opiniâtement.*

*Et de longs corbillards, sans tambour ni musique
Défilent lentement et dans mon âme; l'Espoir,
Vaincu, pleure et l'Angoisse atroce, despotique,
Sur mon crâne incliné plante son drapeau noir.*

Baudelaire (*Les Fleurs du mal*)

Khi trời thấp như vung đè nặng,
Xuống tâm hồn, vô tận, sâu dài,
Chân trời thắt chặt vòng đai,
Ngày sao buồn thê, đêm dài tối đen!

Khi đất biến thành nền ngục ứ đọng,
Nguồn ước mong bay tuốt tựa dơi,
Đụng tường, cánh võ rứt rề
Đầu đụng trần mục, thối thiu, ẩm ê!

Khi mưa rót phô ra vệt dài,
Giống cột rào dựng trước trại giam,
Nhện nhơ kéo đến từng đàn,
Âm thâm chằng mạng lẩn dần não ta.

Tiếng chuông bỗng nổi khùng vang động,
Vẳng không trung lòng lộng hét gào,
Tuồng lời than vãn xôn xao,
Con hồn phiêu bạt nao nao bị bèn.

Không kèn trống lọt chèn tâm khảm,
Đoàn xe tang chậm chạp diễn hành,
Mọi điều hy vọng tan tành,
Lo âu choán óc, cảm vành cờ đen!

Ngô Quang Toại (promo 1964)